

Тому сферами, які зазвичай покладені на фінансову функцію і які залишаються повністю функціонуючими сьогодні, є наступні:

- визначення економічного виміру, яким має володіти підприємство, і яким повинно бути його зростання;
- визначення напрямку інвестування майна за власні кошти;
- оптимізація складу джерел фінансування.

Це три аспекти, які в тій чи іншій мірі охоплюють майже всі проблеми суспільства, які тісно пов'язані. Поточні та майбутні аспекти будуть керуватися наявними альтернативами інвестицій, а також фінансовими характеристиками, такими як вартість, терміни та ризик. Вірно також, що умови, за яких компанія може фінансуватись, залежатимуть від типу інвестицій, які вона здійснює. Крім того, формулювання відповідного комплексу фінансування вимагає визначення політики дивідендів, яка дозволяє акціонерам платити відповідно до їх очікувань, зберігаючи необхідні кошти в компанії для забезпечення збалансованості зростання.

МОЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІЙ ГАЛУЗІ

Уманській С.Б.

Науковий керівник – Жовтяк Г.А., канд. екон. наук, доцент

Ринок житлово-комунальних послуг суттєво впливає на умови життя та його якість та є важливою ланкою в економіці. З розгортанням фінансової реформи в Україні за підтримки Світового банку та МВФ бюджетна підтримка житлово-комунальних послуг обмежується, що, з одного боку, веде до пошуку додаткових фінансових ресурсів для впровадження програм модернізації житлово-комунальних послуг та, з іншого боку, потребує оптимізації критеріїв та механізмів функціонування державно-приватного партнерства. Недосконалість системи управління ринком житлово-комунальних послуг та регулювання природних монополій призвели до того, що підприємства не функціонують ефективно в ринкових умовах та не надають споживачам якісні послуги.

У державно-приватному партнерстві на ринку житлово-комунальних послуг України можна укласти угоди про: концесію; спільну діяльність; інші договори. Серед напрямів зниження бюджетних витрат на капітальні вкладення у житлово-комунальну сферу, залучення приватних інвесторів до реконструкції та підвищення якості житлово-комунальних послуг є передання у концесію на період від 5 до 30 років виключного права власності

на майновий комплекс кількох житлово-комунальних підприємств. Концесія передбачає спільні зусилля приватних інвесторів, органів місцевого самоврядування та держави для вирішення проблем житлово-комунальних послуг. Концесія полягає у тому, щоб реалізувати процес передавання у делеговане керування підприємства комунальної служби. Більше того, право власності на ці об'єкти залишається за державними органами. Це проміжна стадія між державним управлінням та повною приватизацією. Можливості розвитку концесій в Україні чималі, але наразі не використовуються.

Сучасний стан розвитку державно-приватного партнерства у сфері житлово-комунальних послуг не є на належному рівні. За даними органів виконавчої влади в Україні, станом на 23 лютого 2016 року було реалізовано 177 проектів державно-приватного партнерства (146 концесійних договорів та 31 договір про спільну діяльність). Ці проекти реалізуються за такими видами комунальних послуг: захоронення твердих відходів - 112 проектів, або 62% від загальної кількості, водопостачання та каналізація - 30 проектів, або 16% від загальної кількості, транспортних та теплових - 6 проектів, 3% від загальної кількості. Як бачимо, немає жодного проекту з обслуговування житла. Переважна більшість населених пунктів все ще зберігає монополію комунальних ЖЕКів, тоді як з 1 січня 2017 року вони повинні передати свої функції ОСББ або іншим керуючим компаніям.

Державно-приватне партнерство у житлово-комунальній сфері передбачає, що влада несе відповідальність за послуги, які надають громадянам, але органи місцевого самоврядування лише контролюють процес надання послуг або відповідають за інвестиції, потрібні для якісного надання послуг. Завдяки державно-приватному партнерству місцеві органи влади можуть частково зняти з себе відповідальність за управління процесом надання послуг та інвестування, зосередившись на контролі за якістю житлово-комунальних послуг, згідно зі стандартами якості.

Визначення владою цілей розвитку житлово-комунального ринку, підготовка та адаптація інституційних та правових структур до встановлення партнерських відносин з бізнесом та, що найважливіше, створення механізму ефективного контролю на ринку житлово-комунальних послуг є важливим моментом у передачі функцій житлово-комунальних послуг. Використання державно-приватних партнерств сприяє збереженню соціальної функції держави та суспільної сутності комунального обслуговування. Довготривале залучення на ринок житлово-комунальних послуг приватного капіталу дає змогу відновити вкладені ресурси та не збільшувати значно оплату споживачів за пос-

луги. Перевагою угод про спільну діяльність та концесійних договорів на ринку житлово-комунальних послуг є реалізація багатьох соціальних проєктів, пов'язаних із підвищенням ефективності наданих житлово-комунальних послуг за рахунок зменшення непродуктивних витрат, які потребують мінімального збільшення збору платежів, а в середньостроковій перспективі спрямовані на зменшення рівня оплати послуг. Таким чином, приватні та державні інвестори повинні об'єднати зусилля та фінансові ресурси для модернізації об'єктів житлово-комунальних послуг і відновлення житлового фонду та розподілити не тільки прибуток, який заплановано отримати від надання житлово-комунальних послуг, а й пов'язані з такою діяльністю ризики.

СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Хмелєвська А.А.

Науковий керівник – Соболева Г.Г., канд. екон. наук, доцент

У сучасній економічній науці немає усталеної думки щодо трактування поняття «фінансовий стан підприємства», його характеристик, елементів і видів. Чимало науковців схильні розрізняти поняття «економічний стан підприємства», «фінансовий стан підприємства» та «фінансово-економічний стан». Ми поділяємо думку науковців, які вважають домінуючою відмінною ознакою, що розмежовує сутність цих понять, є саме: визначення розмежування економічної діяльності підприємства, яка включає розуміння всіх видів діяльності на підприємстві та фінансової діяльності, що стосується безпосередньо зміни й розміру капіталу підприємства.

Таким чином можна визначити, що фінансовий стан підприємства – економічна категорія, яка характеризує забезпеченість підприємства необхідними фінансовими ресурсами, раціональність їх розміщення та використання, своєчасність проведення розрахунків за зобов'язаннями, здатність фінансувати свою діяльність. Фінансовий стан підприємства характеризується переважно відносними показниками, оскільки абсолютні показники, які містяться у фінансовій звітності, в умовах інфляції та зміни рівня цін необхідно приводити у порівняльний вигляд. Фінансовий стан може бути стійким, нестійким та кризовим. Здатність підприємства своєчасно проводити платежі, фінансувати свою діяльність на розширеній основі свідчить про його хороший фінансовий стан.

Фінансовий стан підприємства залежить від результатів його виробничої, комерційної та фінансової діяльності. Якщо виробничий та фінансовий плани успішно виконуються, то це позитивно впливає